

Oponentní posudek na diplomovou práci Jana Kůse s názvem: Regionální pohled na daňovou výtěžnost v České republice

Diplomová práce se zabývá poměrně neprozkoumaným a velmi zajímavým tématem a přináší řadu informací inspirujících k pokračování výzkumu v této oblasti.

Vedle celkově povedeného uchopení tohoto v Česku nového tématu lze ocenit logickou strukturaci kapitol i celé práce, pečlivost zpracování a důslednost ve snaze správně porozumět používaným datům.

Formální stránce práce ubližuje poměrně časté používání nevhodných hovorových slov (např. ohromný, obrovský apod. hned v úvodu). Vypustit lze také častá „výstelková“ slova jako pochopitelně a samozřejmě. V neposlední řadě lze doporučit větší důraz na vysvětlení ryze ekonomických či přímo daňových termínů, neboť se jedná o práci převážně pro „neekonomy“. Například přehled vybraných pojmů před samotným textem by pomohl.

Z hlediska obsahu by oponent uvítal, kdyby autor v teoretické části věnoval podstatně méně prostoru obecnému popisu velmi dobře známých přístupů v ekonomii a více prostoru věnoval například pokusu o vlastní vývody z popisovaných teoretických poznatků směrem k řešenému tématu práce nebo načatému ale nikterak neuzavřenému tématu co a proč je či není veřejným statkem. Když už je těmto známým přístupům věnováno tolik místa, tak by bylo vhodné citovat spíše originální díla a nikoliv publikaci (Blažek, Uhlíř, 2002), která si diskusí hlavních ekonomických přístupů vytváří pouze širší kontext pro hlavní řešené téma. Naopak mnohem více práce s literaturou by zlepšilo dojem z tematicky stěžejní kapitoly 2.2, která je prakticky pouze rešerší této publikace. Název této podkapitoly teoretické části v oponentovi vyvolal velká očekávání, která nebyla vůbec naplněna.

Metodická část je velmi pečlivě zpracována. Jako problematické lze vnímat nedostatečné vypořádání se s nevýhodami zvolených indikátorů. Přes snahu o srovnatelnost používaných indikátorů z hlediska hodnocení míry koncentrace by variantní indikátory (daňové výnosy vztažené jak k počtu obyvatel, tak třeba pracovní síle apod.) zlepšily hodnotu empirické části práce.

V rámci empirické části je nejcennější podkapitola 6.2.1.3., která se věnuje diskusi o použitelnosti různých daní pro měření obtížně měřitelných ekonomických charakteristik regionů (např. podnikatelské aktivity). Z pohledu praxe by bylo velmi přínosné toto téma podstatně rozšířit a pokusit například o jednoznačný návrh metodiky měření, byť by byl nutně nedokonalý.

Zajímavosti práce ubírá také příliš velký důraz kladený na explanaci zjištěných výsledků pomocí vertikální geografické pozice, což na mnoha místech působí značně paušalizujícím dojmem. Oponent očekával, že se autor bude více zabývat také rolí ekonomické struktury a to zejména v kontextu investičních pobídek pro NNS a dalšími faktory. Je např. jisté, že koncentrace daňových výnosů do hlavních center odráží rozdílnou lokalizaci výkonu odlišných podnikových funkcí a to nejen v případě NNS.

Doporučit lze také věnovat větší pozornost používání některých pojmů. Např. HDP či ekonomický agregát označuje spíše dosaženou úroveň ekonomické výkonnosti než vyspělosti, stejně tak pojem „sociální rovnost“ (str. 11) namísto sociální spravedlnost nepůsobí dobrým dojmem.

Přes uvedené výhrady hodnotím práci jako velmi zdařilou a jednoznačně doporučuji k úspěšnému obhájení. Navrhuji hodnotit stupněm *výborně*.

Mgr. Pavel Csank